

11-13 Mayıs 2015, Poster Bildiri

PS010

BİR AİLE SAĞLIĞI MERKEZİ'NE BAŞVURAN ANNELERİN ÇOCUĞA YÖNELİK AİLE İÇİ ŞİDDET KONUSUNDA BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ-NİTELİKSEL BİR ÇALIŞMA

Huriye AKÇA⁽¹⁾, Seyhan HIDİROĞLU⁽¹⁾, Ferhat YILDIZ⁽¹⁾, Melda KARAVUŞ⁽¹⁾, Dilşad SAVE⁽¹⁾, Pınar AY⁽¹⁾

¹Marmara Üniversitesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

AMAÇ: Annelerin çocukları ile ilişkilerini, çocukların baba ve kardeşleri ile ilişkilerini, annelerin şiddeti algılayış biçimleri ve uygulayıp uygulamadıklarını, uyguluyorlarsa nedenlerini belirlemek ve kendi çocukluk dönemleri ile belirlemektir.

GEREÇ-YÖNTEM: Niteliksel olarak düzenlenen bu araştırma verileri derinlemesine görüşmeler yoluyla toplanmıştır. İstanbul'da Aralık 2014 tarihinde bir Aile Sağlığı Merkezi'ne başvuran 39 anne ile görüşülmüştür. Veriler tematik yöntemle analiz edilmiştir.

BULGULAR: Annelere öncelikle çocukları ile ilişkilerinin nasıl olduğu sorulmuş, annelerin büyük bir kısmı çocukları ile ailenin diğer bireylerine göre daha yakın ilişkiler içinde olduğunu belirtirken, en çok zıtlaşmayı da yine kendilerinin yaşadığını belirtmişlerdir. Evde çatışmaya en çok yol açan sebepler ise kardeşler arası anlaşmazlıklar, çocukların beslenme, uyku ve eğitimleriyle ilgili çıkardıkları problemler olarak sıralanmıştır.

SONUÇ: Sonuç olarak araştırmaya katılan annelerin çoğunluğunun çocuklarına bir terbiye yöntemi olarak fiziksel şiddet uygulayabildikleri ve bunun çocukta yaratabileceği gelişimsel sorunların yeterince farkında olmadıkları gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Aile içi şiddet, Fiziksel şiddet, Psikolojik şiddet

GİRİŞ

Aile içi şiddet özellikle çocukların psikososyal gelişimini etkilemektedir. Çocuklukta aile içi şiddete maruz kalanların ya da tanık olanların kendi yetişkinlik ailelerinde şiddeti daha yüksek oranda saptayan çalışmalar bulunmaktadır. Ancak bu konuda yapılan niteliksel çalışmalar sınırlı sayıdadır.

Bu araştırmanın amacı; annelerin çocukları ile ilişkilerini, çocukların baba ve kardeşleri ile ilişkilerini, annelerin şiddeti algılayış biçimleri ve uygulayıp uygulamadıklarını, uyguluyorlarsa nedenlerini belirlemek ve kendi çocukluk dönemleri ile ilişkilendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM

Niteliksel olarak düzenlenen bu araştırma verileri derinlemesine görüşmeler yoluyla toplanmıştır. İstanbul'da Aralık 2014 tarihinde bir Aile Sağlığı Merkezi'ne başvuran 39 anne ile görüşülmüş, katılımcıların sözel izni alınarak görüşmelerde ses kayıt cihazı kullanılmıştır. Veriler tematik yöntemle analiz edilmiştir.

BULGULAR

Annelere öncelikle çocukları ile ilişkilerinin nasıl olduğu sorulmuştur. Annelerin büyük bir kısmı çocukları ile ailenin diğer bireylerine göre daha yakın ilişkiler içinde olduğunu belirtirken, en çok zıtlaşmayı da yine kendilerinin yaşadığını belirtmişlerdir. Evde çatışmaya en çok yol açan sebepler ise kardeşler arası anlaşmazlıklar, çocukların beslenme, uyku eve giriş çıkış saatleri ve eğitimleriyle ilgili çıkardıkları problemler olarak sıralanmıştır. Annelerin şiddeti algılayışları arasında ise farklılıklara rastlanmıştır. Çocuğa

bağırılmayı ya da mahrum bırakmayı şiddet kapsamında değerlendiren anneler olduğu gibi fiziksel şiddet uyguladığı halde kalıcı bir zarar vermediğini düşünerek bu davranışı şiddet olarak nitelendirmeyen annelere de rastlanmıştır. Kendilerinin de çocukken şiddet gördüğünü ifade eden anneler ise bu durumun kendilerinin de çocuklarına şiddet göstermelerinde etkili olduğunu vurgulamışlardır.

TARTIŞMA

Çalışmanın bir sağlık kuruluşunda yapılmış olması ve annelerin çekincelerinin bulunması araştırmanın kısıtlılıklarındandır.

SONUÇ

Sonuç olarak araştırmaya katılan annelerin çoğunluğunun çocuklarına bir terbiye yöntemi olarak fiziksel şiddet uygulayabildikleri ve bunun çocukta yaratabileceği gelişimsel sorunların yeterince farkında olmadıkları gözlemlenmiştir .

Yazarlar çıkar çatışması bulunmadığını belirtmektedir.